

ikke alene til Bygningerne, men ogsaa til de øvrige Momenter. I første Række stiller jeg Grundens Betydning, medens jeg mener, at Bygningens Værdi først kan komme i anden Række; den er altid kun noget sekundært. Der er dem, som have ment, at det kunde være hensigtsmæssigt at gaa til et Forslag, som de af de to ærede Medlemmer stillede, thi saa vilde Tilstanden blive saa gal som muligt, og saa vilde alle forenes om at omstyrte den hele Beskatning paa fast Ejendom her i Landet. Ja, det er muligt; jeg tror ogsaa, at Ubilligheden vilde blive saa stor og Uretfærdigheden over for Bygningsstylden blive saa iøjensaldende, at der vilde blive en stærk Strøm, som maatte sprænge hele den nuværende Beskatning i Luften. Jeg tror imidlertid ikke, at det er rigtigt at give Løs paa al Stat paa fast Ejendom; jeg tror, at Ejendomsfakterne skulde begrænses, modificeres og reguleres. Der kan være kommet Ubilligheder paa forskellig Maade, men derpaa kunne vi lempe, og jeg tror, at det Lovforslag, der foreligger, er et Skridt ad den Vej at modificere Statterne paa fast Ejendom. Den Vej, som Flertallet for sit Vedkommende har troet at burde anbefale, nemlig at raade Bod paa, at kun Jorden er beskattet og ikke Bygninger, der intet Hartkorn have, den Vej, vi have troet at kunne tilraade som midlertidig, med det i Baghaanden, at vi efterhaanden Skridt for Skridt kunne gaa videre over for købstadlignende Bebyggelser, er at hjemle, hvad der alt i Virkeligheden er bestaaende Praksis. Naar vi nu sidde og ligne i Sogneraadene, tage vi det Hensyn. Naar vi komme til en Mand, der ikke har Hartkorn, og spørge, hvad han kan taale at betale i Stat, saa finde vi, at det er et rimeligt Hensyn at tage, at han ikke betaler Hartkornsskat, han kan da nok taale at betale noget mere i Formue- og Lejlighedsstat, og skønt der ikke direkte findes positivt Hjemmel derfor, tror jeg, det er fuldkomment rigtigt, og dets Lovmedholdelighed kan ikke bestrides, thi det er et Lejlighedsmoment. Det maa erindres, at den personlige Stat er en Stat paa Formue og Lejlighed; og at det er et Lejlighedsmoment til at sætte en Mand højere i Stat personlig, naar han er helt fri for Hartkornbeskatning, vil ingen benægte. Jeg tror, at vi bør forfølge denne Tanke og yderligere løbæste den, saa at Kommunerne vide, at de gaa fuldstændig løvfast frem, naar de handle efter det Princip. Derfor gaar vort Forslag ud paa at lade Skattevedtægterne fastslaa den Regel, at enhver, der ikke betaler Stat af fast Ejendom, skal have særlig Forhøjelse af Formue- og Lejlighedsstaten, ikke saaledes,

at der derved skulde tilvejebringes en stult Bygningsstat — det er ikke Meningen — men netop en procentvis Forhøjelse af Formue- og Lejlighedsstaten, altsaa af det Udbytte, han har af sin Næring. Derved kunne vi ikke til at beskaffe den tilfældige Assuranceværdi, men kun den virkelige Nyttéværdi af hans Forretning, og lad mig sige til, vi kunne ikke til vilkaarlig at beskaffe de større Bygninger haardere end de mindre, thi de mindre kunne maasse være fuldt saa værdifulde for Ejerne som de større, og vi naa tidlige at faa med ikke alene saadanne Indtægter, der ere knyttede til en Bygning, men ogsaa andre Indtægter, som ikke ere knyttede til Hartkornet, altsaa alle Kapitalindtægter, Embedsindtægter osv., og det forekommer mig ganske naturligt, at de saa et Plus, fordi de ere fri for Stat paa Hartkornet. — Derfor tillader jeg mig at tilraade, at de foreliggende Vædringsforslag forkastes, og at vi, naar vi komme tilbage til Hovedforhandlingen, gaa den Vej, som er foreslaaet af Flertallet.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg opfatter Mindretallets Forslag saaledes, at de ere Forslag om, at Regeringsforslagets Bestemmelser om mellemkommunal Beskatning og Beskatning af Aktieselskaber ikke skulle komme til at træde i Virksomhed og ved Siden deraf heller ikke Forslaget om Indførelse af Bygningsstyld i den Form, Regeringen har foreslaaet. Disse Forslag kan jeg selvfølgelig ikke tiltræde. Naar Regeringsforslaget gaar ud paa at indføre mellemkommunal Beskatning og Beskatning af Aktieselskaber, maa jeg fastholde dette som den Vej, man skal gaa, og hvad Beskatningen af Bygningsværdien angaar, maa jeg ogsaa henholde mig til det Forslag, Regeringen har fremsat derom, som angivende den Vej, som det vil være heldigere at følge. Jeg kan altsaa ikke slutte mig til Mindretallets forslagene. Den ærede Ordfører (Bojsen) kom ind paa nærmere Omtale af Bygningsstyld. Jeg vilde meget ønske, at det var stet i Fredags, da Lovforslaget om Bygningsstyld laa for her i Tinget. Det forekommer mig at være vel meget, at vi nu skulle tage Detaljeforhandling op igen om samme Tema, og jeg vil, i alt Fald for mit Vedkommende ikke følge den ærede Ordfører fuldstændig i saa Henseende, men kun tillade mig nogle spredte Bemærkninger i Anledning af, hvad han har fremsat. Den ærede Ordfører indvendte mod Bygningsstyld, at den indeholdt en Kompensation, indeholdt en Erstatning. Det har jeg allerede imøde-gaaet, da jeg tidligere havde Ordet; men